

OSD 58/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 12 grudnia 2013 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
składzie:

Przewodniczący: r. pr. Tomasz Fox
Sędziowie: r. pr. Marek Sarnowski – sprawozdawca
r. pr. Laura Mnich
Protokolant: apl. radc. Joanna Jabłońska

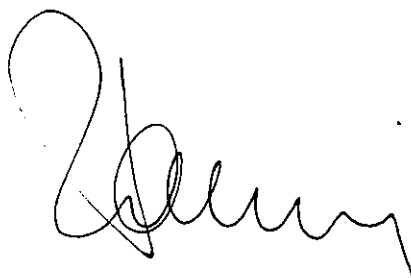
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013 r. sprawy z zawiadomienia Dziekana OIRP przeciwko radcy prawnemu

obwinionemu o to, że:

będąc zobowiązany do udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez Krajową Izbę Radców Prawnych, w latach 2009-2011 nie poświadczył jakiegokolwiek udziału w szkoleniach, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 23 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. za winnego popełnienia zarzucanego mu wyżej czynu i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 65 ust.2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) wymierza mu karę nagany z ostrzeżeniem oraz wymierza dodatkowo karę zakazu wykonywania patronatu na czas lat trzech.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obciąża r. pr. kosztami postępowania w kwocie 417,10 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych

Syg akt **58/13**

Uzasadnienie

W dniu 30.10.2012r. Dziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] [REDAKTED] zawiadomił Rzecznik Dyscyplinarnego o fakcie nie uzyskania przez obwianego wymaganej liczby punktów w okresie szkoleniowym 2009-2011. Zdaniem Dziekana OIRP w [REDAKTED] narusza postanowienia art. 23 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W tej sprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTED] wszczął dochodzenie w dniu 26.11.2012r. W wyniku przeprowadzonego dochodzenia w dniu 12.11.2012r. Rzecznik przedstawił obwinionemu zarzut, że będąc obowiązany do udziału w szkoleniach zawodowych, jako jednej z form kształcenia ustawicznego, obowiązku nie dopełnił tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1882r. (Dz. U. 2002, nr 123, poz. 1059 ze zm.) w związku z art. 23 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Obwiniony podczas całego postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym nie stawiał się na wezwania, nie odbierał korespondencji adresowanej do niego, nie złożył wyjaśnień.

Sąd Dyscyplinarny przeprowadził postępowanie i na podstawie dopuszczonych do akt sprawy dowodów **ustalił następujący stan faktyczny:**

Dziekan OIRP we [REDAKTED] poczynił ustalenia w celu określenia, którzy radcy prawni należący do OIRP [REDAKTED] nie uzyskali wymaganej liczby punktów w okresie szkoleniowym 2009-2011. Wśród radców prawnych, którzy nie wykazali punktów szkoleniowych jest również radca prawny [REDAKTED]
[REDAKTED]

(dowód: odpis pisma Dziekana ORIP we Wrocławiu k. 1-3)

W tak ustalonym stanie faktycznym w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, przede wszystkim z dokumentu pisma Dziekana OIRP [REDAKTOWANE] **sąd zważył co następuje:**

Wskazać należy, iż sąd dał wiarę wszystkim dokumentom włączonym w poczet materiału dowodowego, ponieważ żaden z uczestników postępowania nie podważał ich wiarygodności, ani prawdziwości. Zgodnie z § 6 Uchwały nr 30/b/VII/2008 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 6 czerwca 2008 r. w sprawie określenia zasad wypełniania przez radcę prawnego obowiązku brania udziału w szkoleniach zawodowych. Radca Prawny w celu udokumentowania wypełnienia obowiązku, o którym mowa w § 2 ust. 1, obowiązany jest złożyć w Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych zaświadczenia zawierające informacje o formie i zakresie szkolenia, ilości godzin szkolenia oraz dowody publikacji, o których mowa w § 1 pkt 4. W przypadku szkoleń, o których mowa w § 1 pkt 1, zaświadczenie powinno obejmować liczbę punktów. Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, że radca prawny [REDAKTOWANE] popełnił zarzucane przewinienie dyscyplinarne. Wskazać należy, iż zawód radcy prawnego należy do tzw. zawodów zaufania publicznego, od osób wykonujących ten zawód wymaga się większej staranności, zapobiegliwości. Radca prawny podejmując się wykonywania określonych czynności musi kierować się przepisami prawa, postanowieniami zawartymi w kodeksie etyki radcy prawnego oraz w uchwałach samorządu, w celu zapewnienia właściwego wypełnienia funkcji uznanej za niezbędną w demokratycznym państwie prawnym. Konieczność ustawicznego kształcenia jest niezbędnym elementem poprawnego wykonywania zawodu, a także świadczy o tym, że wśród społeczeństwa zawód radcy prawnego cieszy się coraz większym zaufaniem. Radcowie prawni powinni być postrzegani przez

społeczeństwo jako profesjonaliści, tylko ustawiczne szkolenie temu celowi może służyć. Trzyletni długi okres szkoleniowy, także możliwość korzystania z darmowych szkoleń, organizowanych praktycznie co czwartek przez OIRP [REDAKTOWANE] także inne formy szkoleń organizowane choćby przez KIRP dają każdemu radcy prawnemu możliwość uzyskania stosownej liczby punktów w okresie szkoleniowym.

Obwiniony nie stawił się na rozprawie, nie stawił się również przed Zastępcą Rzecznika mimo, że był należycie wzywany na rozprawę. Wezwania nie były odbierane w terminie (nie podjęte awisa). Sąd uznał je za skutecznie doręczone, gdyż nie były podjęte w terminie. Sąd uznał niestawiennictwo obwinionego za nieusprawiedliwione. Sąd prowadził postępowanie pod nieobecność obwinionego na podstawie art. 377§3 kpk, który ma odpowiednie zastosowanie stosownie do treści art. 74(1) ustawy o radcach prawnych. Przepis ten jako wyjątek od ogólnej zasady określonej w art. 347§1kpk, który mówi że obecność oskarżonego na rozprawie jest obowiązkowa. Wymaga się jednak aby oskarżony a w przypadku postępowania dyscyplinarnego obwiniony był zawiadomiony osobiście o terminie rozprawy. W postępowaniu dyscyplinarnym, należy jednak zwrócić uwagę na specyfikę i odmienności tegoż postępowania. Ścisła wykładnia przepisu art. 377§3 kpk byłaby nieracjonalna, dlatego zdaniem tut. Sądu należy uznać, że wezwanie na rozprawę było skuteczne. (podobnie postanowienie SN z dnia 2 marca 2012r. syg. akt SDI 1/12). Skoro obwiniony nie usprawiedliwił swojego niestawiennictwa nie odbierał adresowanej do niego korespondencji, brak było przeszkód do prowadzenia postępowania bez jego udziału.

Za wyżej wymieniony czyn Sąd wymierzył obwinionej karę z nagany z ostrzeżeniem oraz dodatkowo zakaz sprawowania patronatu na okres 3 lat. Wymierzając w/w karę sąd miał na względzie charakter popełnionego przewinienia, oraz jego wagę. Zdaniem Sądu wymierzona kara jest adekwatna do jakości naruszenia zasad etyki radcy prawnego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych, wobec ukarania radcy prawnego. Jakże wydatki składają się na kwotę orzeczoną w punkcie III orzeczenia zawiera wykaz wydatków poniesionych w sprawie, znajdujący się w aktach sprawy.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia służy radcy prawnemu [REDACTED] [REDACTED] przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego sądu.

